

EMPERYALİZME KARŞI ÇIKILMADAN 1 MAYIS KUTLANABİLİR Mİ?

Aydınlık Dergisi, 29 Nisan 2007

Yıldırım Koç

1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Ancak, günümüzde işçi sınıfının uluslararası birliğinin, etkili bir dayanışmasının ve ortak bir mücadelesinin koşulları var mıdır? Bugün 1 Mayıs'ı nasıl bir anlayışla kutlamak daha uygun olur?

Emperyalist dönemde az gelişmiş ülkelerin halklarının ve işçi sınıflarının en önemli sorunlarının sorumlusu, emperyalizmdir. Emperyalist ülkeler ve ulusötesi şirketler az gelişmiş ülkeleri yağmalamaktadır. Bu yağma sonucunda elde edilen kaynakların bir bölümü ise, emperyalist ülkelerin işçi sınıflarını satın almakta kullanılmaktadır. Emperyalist ülkelerde komünistler dışındaki tüm siyasal eğilimler de emperyalist sömürüyü onaylamakta, desteklemekte ve bu sömürüden pay almaktadır. Günümüzde az gelişmiş ülkelerde işçi sınıfının kurtuluş mücadelesi, bu ülkelerin emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesiyle bir ve aynıdır. Emperyalizme karşı mücadele olmadan işçi sınıfı mücadelesinden söz edilemez.

Peki, uluslararası sendikal örgütlerin bu konudaki politikası nedir?

Uluslararası sendikal örgütlerde "emperyalizm" kavramı kullanılmaz. 2006 yılı Kasım ayında Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU) ile Dünya Emek Konfederasyonu'nun (WCL) birleşmesiyle oluşturulan Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) 24 Nisan 2007 günü 1 Mayıs bildirisini yayımladı. Bu bildiri "işçi sınıfı" kavramı bile yer almıyor. Bildiri, "dünyanın her köşesindeki çalışan insanlar" diye başlıyor. İşçi sınıfı kavramını kullanmayan, bu kavramdan korkanların enternasyonalizminden nasıl söz edilebilir? TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ ve KESK'in üyesi bulunduğu ITUC'un 1 Mayıs bildirisinde ulusötesi şirketlerin sömürsünden, ABD emperyalizminden, Avrupa Birliği emperyalizminden söz edilmiyor. Emperyalizmin Irak saldırısı bile lanetlenmiyor. Bu konularda sessiz kalarak bu politikaları ve uygulamaları onaylayanlardan enternasyonalizm beklenebilir mi? Bunların kutladığı 1 Mayıs'ın bir anlamı olur mu?

Bunlara şaşırıyorum; çünkü ABD ve Avrupa işçi sınıflarının tarihlerini inceleyenler, emperyalist dönemde emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının (komünistler dışında) emperyalist politikaların destekçisi olduğunu bilirler. Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının kısa vadeli nesnel çıkarları emperyalist sömürünün devamından yanadır. Nitekim, emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, emperyalist sömürüyü oylarıyla da desteklemektedir. Emperyalist sömürüyü ve gerektiğinde saldırıları gerçekleştiren ülkelerin hükümetleri ve bunların politikaları, seçmenlerin hemen hemen tamamının işçi sınıfından oluştuğu seçimlerle onaylanmaktadır.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının ve sendikalarının bu çizgisi, salaklığın, cehaletin veya aptallığın ürünü değildir; emperyalist sömürü koşullarında nesnel durumun insanların bilinçlerindeki yansımasıdır. Bu durum anlayışla karşılanabilir ve buna uygun politikalar geliştirilebilir.

Peki, az gelişmiş ülkelerin işçi sınıflarının kısa vadeli ve uzun vadeli çıkarları nerededir? Emperyalist sömürünün devamında mı, sona erdirilmesinde mi?

Hiç kuşkusuz, emperyalist sömürünün sona erdirilmesinde. "Kahrolsun IMF ve Dünya Bankası" demek, "Kahrolsun ABD ve AB emperyalizmi" demekle tamamlanmalıdır.

DİSK, KESK, siyasal partiler, meslek odaları, meslek birlikleri, siyasi dergiler, demokratik kitle örgütleri ve platformlarının Taksim Gezi Parkı'nda yaptıkları açıklamayı bir kez de bu gözle okudum. Açıklamanın sonunda temel talepler de sıralanmış.

Açıklamayı yapanlar, "neoliberalizme ve ırkçılığa karşı" olduklarını belirtmişler, "savaşa, işgale ve işbirlikçiliğe" karşı çıkmışlar. Ancak açıklamanın hiçbir yerinde emperyalizm kavramı geçmiyor. Bırakın emperyalizm kavramını, IMF ve Dünya Bankası bile ele alınmamış. 1 Mayıs'ı kutlayacakların bir bölümü, emperyalizmi, IMF'yi, Dünya Bankası'nı unutmuşlar.

DİSK eski genel başkanı Kemal Türkler ve TÖS'ün başkanı Fakir Baykurt hayatta olsalardı herhalde çok üzülürler ve kızarlardı. Herhalde bu açıklamaları yapanlarla birlikte olmak yerine, bizim gibi insanlarla, "Kahrolsun ABD – AB Emperyalizmi," "Yaşasın Türkiye'nin Bütünlüğü ve Bağımsızlığı" sloganını atarlardı.